

Raparji,

528/167 ✓

(Kroodna pripovedka.) (na glincah blizo Ljubljane)

Blizu lemnega gojzda je slaba majhna, pa vendar čedna hišica. Gospodinja kiba je kerčmarica in je imela majhno družino. Tjekaj so hodili roparji jesti. Nekoga dne, ko so ludi po navadi kosi, ti prišli jim reče glavni ropar: „Pridite kedaj k meni, da vam razkažem naše bogastvo. Gospodinja je na odgovorilo, da sama ne more nikamor iti, kajti da ima vedno veliko opravila. Tvedela je pa luda da ko poslala, ali nalakarico, ali pa kuharico, k njenem poslancu. Drugi nam zapet pridejo, in vprašajo, ali ste prišli ali ne? Odgovorile ste da hodele m že se prišle. In tako se je pomnožalo mnogo gostov. Nazadnje se vendar nekaj napotite. Ho ste pa prišle; ni bilo ničesar doma. Ste ste prvič v zgornjo sobo; tam ste videli polno zlata in srebra. Tolem ste šle zapet v drugo sobo; tam je bilo več polno pušk in streljivega roduja. Sednjč greste še v spodnji hram, kleri je bil pa bolj prestoren in leman; pa ne samo to, zelo ste se prestrašile, ko ste zagledale kadi napolnjene z človeškim mesom! groza je ji spreletela — in pa še bolj, ko ste zahtisale velik šum. Ob smuku nile pol veliko kad, klera je bila nekoliko privzoi gnjena. Imalo so pripeljali ti roparji dva zakonsta, in ster oka sta bila še zelo mlada. Holetli ste ju začeli mesariti, pa zmeraj sta se izgovarjala, mene napred da ne bom lega, vidila, in tako naprej. Nazadnje ste vendar gos. gospoder začeli. Tolem pa gospo zelo silo vendar razsekajo.

Ko ji je rahelj per voro podoekal, vilihela je ravno pod listo kad, nad
ktero ste onidrechili. Kuharica jo pogleda in ker je bil se perolan gori
vzela go je in vlahnila pod jupo. Ko so odšli napolite se tudi te dve
proli domu. Pozno v noč ste že prišli domu, ter povestla romaci m
kaj se jima je prigodilo. Ko so zopet prvič roparji prišli, povedale
ste mu pa, da se jima je sanjalo, da ste to in to vidile. Nazadnje
ste pa položile listo rokoma mizo v prico, da ste res hile. Vaja ki pa,
ki so bili za to izpostavljeni, so jih zvezali ⁱⁿ pred sodni jo peljali in po
tem kmalu obeseni hili. Samo dva sta ušla, pa tudi dista so otobi
li, ker ju no zasluženo kaznovali.

Frome Sušlerjic
7. 1. 1871